

1. leba miastem atrakcyjnym prz. celu rozwinięcia się w spow.

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO GMINY MIEJSKIEJ LEBA**

**KIERUNKI ROZWÓJU PRZESTRZENNEGO
GMINY MIEJSKIEJ LEBA**

POLITYKA PRZESTRZENNA

Leba miasto atrakcyjnym przez cały rok, rozwijającym się w sposób zrównoważony i zachowującym swój tradycyjny, nadmorski, turystyczny, rodzinny charakter.

STUDIUM - 1. aby miasto atrakcyjne i wyróżniające się w krajobrazie zrównoważony i zachowującym swój tradycyjny, nadmorski, turystyczny, rodzinny charakter.

NKI ROZWOJU - POLITYKA PRZESTRZENNA

Makro funkcyjno – przestrzenna

1.1. Cel nadzędny rozwoju miasta:
„Leba miastem atrakcyjnym przez cały rok, rozwijającym się w sposób zrównoważony i zachowującym swój tradycyjny, nadmorski i rodzinny charakter”.

1.2. Funkcje miasta:

- Miasto Leba stanowić będzie ośrodek pełniący następujące funkcje:
 - wczasowa o profilu sanatoryjnym,
 - wczasowo – turystyczna,
 - gospodarki morskiej w zakresie turystyki przybrzeżnej, jachtingu, rybołówstwa i ośrodku transgranicznego,
 - regionalnego ośrodka usługowego,
 - ośrodku mieszkaniowego.

1.3. Układ funkcyjno – przestrzenny

Obszar miasta podzielony jest na osiem stref funkcyjno – przestrzennych oznaczonych literami A-H. W poszczególnych strefach wyznaczono podstrefy zakresu przekształceń numerami 1-4.

Symbol strefy	Określenie funkcji
A	Strefa lasów nadmorskich – korytarz ekologiczny
B	Strefa portowa
C	Strefa turystyczno – wczasowa
D	Strefa sanatoryjno – wczasowa
E	Strefa mieszkalno – pensjonatowa
F	Strefa terenów otwartych
G	Śródmiejska strefa usługowo – mieszkaniowa
H	Strefa rzemiosła i usług

Oddzielnym obszarem stanowią tereny Słowińskiego Parku Narodowego i rezerwatu przyrody „Mierzeja Sarbska”. Zagospodarowanie na ich terenie jest unormowane oddzielonymi aktami prawnymi, tak że Rada Miasta nie ma na nie bezpośredniego wpływu. Na terenie Słowińskiego Parku istniejące obserwatorium aerologiczne Stacji Hydrologiczno-Meteorologicznej adaptowane bez zmian jak i inne punkty pomiarowe na terenie miasta. Zasady zagospodarowania miejscowości Rabka zostały określone w planie zagospodarowania opracowanym w 1996 r.

W każdej ze stref funkcyjno-przestrzennych A-H wyznaczono zależnie od zakresu projektowanych przekształceń podstrefy oznaczone nr 1-4.

Nr podstrefy	Zakres przekształceń
1	Podstrefa adaptacji
2	Podstrefa rewitalizacji
3	Podstrefa przekształceń zagospodarowania
4	Podstrefa przekształceń funkcji

symbol na planszy np. A.2.3. oznacza
A – strefa funkcyjno – przestrzenna „A”
2 – podstrefa rewitalizacji, /pierwsza cyfra po symbolu literowym
strefy jest numerem porządkowym obszaru w dawnej podstrefie/
podstrefy/
3 – trzeci obszar do rewitalizacji w podstrefie /druga cyfra po symbolu literowym
strefy jest numerem porządkowym obszaru w dawnej podstrefie/

1.4. POLITYKA PRZESTRZENNA – WYTYCZNE ZAGOSPODAROWANIA STREF FUNKCJONALNYCH

1.4.1. STREFA „A”- STREFA LASÓW NADMORSKICH – KORYTARZ EKOLOGICZNY

Ustalenia ogólne
Strefa „A” obejmuje pas techniczny ochrony brzegu morskiego z plażą i pas lasu na wydmach przybrzeżnych. Strefa o bardzo dużych walorach krajobrazowych, ubogim siedlisku przechodząącym w części południowej w siedlisko lasu świeżeego. Pas ten stanowi korytarz ekologiczny łączący obszary S.P.N. z rezerwatem przyrody Mierzeja Sarbska.
Wielkość obszaru strefy „A” zaliczana jest do podstrefy adaptacji, to znaczy pozostawienia w stanie naturalnym bez zmian. Dla ograniczenia jej dewastacji przez użytkowników zakłada się urządzenie wydzielonego ciągu pieszego równoleglego do plaży, oraz przejść na plażę przez wydmę z lokalizacją przy głównych przejściach zespołów obsługi plaży składających się :
 - z szatni z sanitariatami,
 - magazynu sprzętu pływającego,
 - usług malej gastronomii
 o łącznej powierzchni

wkomponowanych w istniejący drzewostan z możliwie najmniejszą ilością wycinek. Wydzielone podstrefy przekształceń zagospodarowania –A.3.1. i A.3.2. znajdują się w sąsiedztwie strefy zainwestowania miejskiego przeznaczone są na urządzenie parku leśnego dla wypoczyku, rekreacji i uprawiania sportu. Na tych terenach wszyskie istniejące ścieżki należy urządzić w charakterze ciągów spacerowych przez utwardzenie powierzchni, ustawienie ławek i oświetlenie. Ciągi obsadzić układem zwartych zadrzewień z oculiną krzewów dla ograniczenia penetracji. Dopuszcza się lokalizację obiektów typu muszla koncertowa, czy estrada na wolnym powietrzu pod warunkiem nie powodowania istotnych zmian w istniejącym drzewostanie.

STUDIUM -	I. do ministrem atrakcyjnym przez cały rok, rozwijającym się w sposób zrównoważony i zachowującym swój tradycyjny, ludowy, nadmorski, urodyjny, indywidualny – rodzinny charakter.
-----------	--

Teren przy wschodnim nabrzeżu wymaga opracowania planu miejscowego zgodnie z ustaleniami ogólnymi strefy „B”, z uwzględnieniem na terenie spółki Polmarco / działka nr 365/24 /funkcji turystycznej tworzącej funkcji podstawowej. Na obszarze wzdłuż kanału portowego, od stacji paliw do ulicy Kościuszki, ustala się funkcje obsługi ruchu turystycznego, rzemiosła oraz przetwórstwa związanego z gospodarką morską i obsługą jednostek pływających.

B.4.1. Podstrefa przekształceń funkcji, obszar 1.

B.4.2. Podstrefa przekształceń funkcji, obszar 2.

Tereny portowe przeznaczone dla działalności związanej z obsługą statków.

1.4.3. STREFA „C” – STREFA TURYSTYCZNO – WCZASOWA

Ustalenia ogólne

Strefa turystyczno – wczasowa obejmuje teren, którego osią stanowi ul. Turystyczna, od rzeki Leby aż do przejścia na plaże. Część terenu znajduje się w granicach strefy ochrony archeologiczno – konserwatorskiej „W”, „W₁” i „W₂”.

W części północnej lokalizacja zespołu obsługi plaży.

Teren po zachodniej stronie ul. Turystycznej stanowi las o wilgotnym siedlisku boru bażynowego, ze strukturą przestrenną układów roślinnych umożliwiającą wykorzystanie go do ekstensywnych form zagospodarowania turystycznego. Pas terenu szerokości ~ 30 m wzdłuż zach. strony ul. Turystycznej na lokalizacji obiektów usługowych dla ruchu turystycznego i parkingów na następujących zasadach:

- powierzchnia zabudowy do 20% powierzchni działki przy wskaźniku intensywności zabudowy max 0,6 (powierzchnia ogólna do powierzchni działki);
- 50% powierzchni działki przeznaczona na ogólnodostępny parking, który należy zaprojektować z zachowaniem istniejącego zadzielenia terenu;
- wys. zabudowy max. 2 kondygnacji i poddasze użytkowkie w dachu o kącie nachylenia 40°-50°. Wys. kalenicy ponad teren do 12,5 m.
- min. 60% kubatury obiektów należy przeznaczyć na usługi (handel, gastronomia) a nie więcej niż 40% na pokój pensjonatowe.

Znaczna część terenu strefy C zajmuja campingi, których zagospodarowanie stanowi również docelową formę użytkowania strefy turystyczno – wczasowej, łącznie z nowymi terenami na półnudzie od „Intercampu”. Wskaźnik intensywności zabudowy tych terenów nie może przekroczyć 0,10. Założyć należy podwyższenie standardu świadczonych usług przez realizację częstowej bazy stałej i obiektów zaplecza socjalnego.

Parkowanie i podstawowe usługi do realizacji na własnym terenie.

Teren po zachodniej stronie ul. Jachtowej przeznaczony na lokalizację zaplecza socjalno – hotelowego portu.

C.3.1. Podstrefa przekształceń zagospodarowania, obszar 1 3.

C.3.3. Tereny istniejących campingów bez zmiany funkcji podstawowej. Możliwość realizacji dodatkowych usług turystycznych. Do modernizacji istniejące zaplecze socjalne i część stałej bazy hotelowej w celu podwyższenia standardu. Wskaźnik intensywności zabudowy max 0,10. Parkowanie i usługi podstawowe na własnym terenie.

C.3.2. Podstrefa przekształceń zagospodarowania, obszar 2.

Teren przylegający do portu pod budowę zaplecza usługowo – socjalnego. Realizacja zgodnie z obowiązującym planem miejscowości.

C.3.4. Podstrefa przekształceń zagospodarowania, obszar 4.

Teren częściowo zagospodarowany przeznaczony na funkcję turystyczną – wczasową C.4.1. Podstrefa przekształceń funkcji, obszar 1.

Realizacja zespołu obsługi plaży zgodnie z programem w części ogólnej strefy „A” i parkingów dla około 100 samochodów osobowych.

Likwidacja istniejącego ośrodka wczasowego.

C.4.2. Podstrefa przekształceń funkcji, obszar 2.

Realizacja obiektów usługowych i miejsc parkingowych na zasadach określonych w części ogólnej strefy „C”.

C.4.3. Podstrefa przekształceń funkcji, obszar 3.

Teren przeznaczony na funkcję turystyczną – wczasowe o charakterze letniskowym i usługi. Wskaźnik intensywności zabudowy do 0,3.

C.4.4. Podstrefa przekształceń funkcji, obszar 4.

Teren nie zainwestowany przeznaczony na funkcję turystyczną – wczasowe. W części zachodniej możliwość realizacji zabudowy o charakterze letniskowym. Wskaźnik intensywności zabudowy do 0,3.

1.4.4. STREFA „D” – STREFA SANATORYJNO – WCZASOWA

Ustalenia ogólne

Obejmujące tereny ośrodków wczasowych zlokalizowanych w północno – wschodniej części Leby, wzdłuż ul. Nadmorskiej do obecnych terenów specjalnych włącznie, oraz tereny położone po obu stronach kanału Chelst. Istniejące ośrodki wczasowe poza niewielkimi posiadają bazę i świadczą usługi o niskim standardzie. Znaczna część ośrodków to campingi z zapleczem sanitarnym. Powoduje to, że funkcjonują one przez 2-2,5 miesiąca w roku. Sprawa przedłużenia sezonu w docelowej perspektywie na całoroczną wymaga podniesienia standardu zabudowy. Realizacja obiektów zapewniających wysoki komfort przez cały rok wymaga znacznych nakładów inwestycyjnych. Dokonanie analizy dotyczącej użycia, zamiana dotychczasowych dzierżaw na sprzedaż terenów inwestorom gwarantującym odpowiednią realizację musi stanowić podstawę prowadzonej polityki w tym zakresie.

Leba nie posiada naturalnych warunków dla prowadzenia działalności uzdrowiskowej. Jej zalety śródlądowe to aerozol morski, brak emisji zanieczyszczeń do atmosfery i walory krajobrazowe związane z nadmorskim charakterem. Te przesłanki nie uzasadniają lokalizacji obiektów typowo sanatoryjnych np. takich jak szpital sanatoryjny. Ustalenie rozporządzeniem ministra obowiązujących dla Leby rygorów w zakresie ochrony środowiska jak dla miejscowości uzdrowiskowych jest uzasadnione i korzystne.

Funkcja uzdrowiskowa w omawianej strefie winna być realizowana przez poszczególnych inwestorów, którzy w trakcie modernizacji i podnoszenia standardów obsługi obiektów turystycznych będą świadczyć usługi o profilu leczniczym, związane z zapleczem w postaci gabinetów lekarskich i leczniczo – profilaktycznych dla prowadzenia zabiegów takich jak fizykoterapia itp. W strefie „D” istniejące obiekty turystyczno wczasowe przeznaczone są do modernizacji w różnym stopniu (podział na podstrefy). Teren po likwidującej się jednostce wojskowej przeznacza się na funkcje związane z turystyką, pod warunkiem uwzględnienia wymogów ochrony środowiska i zasad ekologicznych.

Na przedłużeniu ul. Nadmorskiej w kierunku wschodnim w miejscu gdzie linia brzegowa jeziora Sarbsk stanowi granicę miasta lokalizuje się ośrodek przywodny z przystanią dla żeglugi po jeziorze. Dodatkowo lokalizuje się tu parking na min. 50 samochodów. Ośrodek z parkingiem stanowić będzie baza dla turystów zwiedzających szlakiem pieszo – rowerowym rezerwat przyrody „Mierzeja Sarbska”.

W obszarze „D” właściwy jest pas terenu szer. około 200 m na południe od kanalu Chelst z przeznaczeniem na funkcje wczasowo sanatoryjne, jednak o zabudowie ekstensywnej dla zachowania terenu otwartego między zabudową śródmiejską a jeziorem Sarbsk.

Na terenie modernizowanych ośrodków należy lokalizować zespoły parkingowe ogólnodostępne na 30-50 samochodów usytuowane przy drogach dojazdowych. Przeznaczenie wydzielonych terenów na duże parkingu strategiczne dla całej dzielnicy jest niecelowe. Miejsca parkingowe należy rozmielić równomiernie w całej dzielnicy zwiększać ich ilość w pobliżu centrum miasta.

Dla zabudowy wczasowo – sanatoryjnej ustala się :

- powierzchnia zabudowy do 15% pow. działki,
- wskaźnik intensywności zabudowy do 0,45
- minimum 50% powierzchni działki zabud. dla terenów na południe od kanalu Chelst 0,30,
- wys. zabudowy max. 3 kondygnacje lub 2 kondygnacje i poddasze użytkowe w dachu o kącie nachylenia 40°-50°. Max wysokość dachu ponad teren do 12,5 m.

D.1.1. Podstrefa adaptacji, obszar 1-6.

1. Istniejące ośrodki wczasowe. Część trwałych obiektów kubaturowych do adaptacji. Do przebudowy obiekty jednokondygnacyjne typu campingowego i wymiany na obiekty trwałe o większej intensywności zabudowy. Uwoliony teren zagospodarować na rekrecję.

2. Zasady i standardy zabudowy wg. części ogólnej w strefie „D”

D.3.1. Podstrefa przekształceń zagospodarowania, obszar 1-6.

3. Istniejące ośrodki wczasowe o ekstensywnej zabudowie i campingi do przebudowy, z przeznaczeniem na ośrodkę wczasowo – sanatoryjne zgodnie ze standardami określonymi w części ogólnej strefy „D”. Z ośrodków na obszarze D.3.6. należy wydzielić pas min. 20 m na wykonanie pasa zieleni izolacyjnej chroniącej ważne z punktu widzenia ekologicznego położenia akwenów jezior Sarbsk i Lebsko przez rzekę Łebę.

D.4.1. Podstrefa przekształceń funkcji, obszar 1.

Teren po likwidowanej jednostce wojskowej, działki nr 78, i 80 przeznaczony na funkcje zabudowy rezydenjalnej, oświaty, hotelowo-wypoczynkową oraz uzdrowiskową, z intensywnością zabudowy kubaturowej zmniejszającą się w kierunku wschodnim i wykorzystującą tereny otwarte, nie zalesione.

Zabudowa wg. standardów określonych w części ogólnej strefy „D” jak dla obiektów wczasowo – sanatoryjnych.

D.4.2. Podstrefa przekształceń funkcji, obszar 2.

Teren między drogą dojazdową /przedłużenie Nadmorskiej/ a jeziorem Sarbskim przeznaczony na ośrodek przywodny z przystanią jednostek pływających po jeziorze, oraz baza dla turystów pieszych zwiedzających rezerwt przyrody „Mierzeja Sarbska”. Standardy zabudowy jak dla zespołu obiektów plażowych określone w części ogólnej strefy „A” z możliwością zwiększenia o 50%. Parking dla min. 50 samochodów osobowych.

D.4.3. Podstrefa przekształceń funkcji, obszar 3.

Teren istn. ośrodków wczasowych oraz wolny od zabudowy, z przeznaczeniem na funkcje wczas. – sanatoryjne wg. standardów określonych w części ogólnej strefy „D”. Konieczność zmiany miejscowościowego planu dla tego terenu i dostosowanie go do wyżej określonych standardów.

Parking dla min. 50 samochodów osobowych.

D.4.4. Podstrefa przekształceń funkcji, obszar 4.

Teren w sąsiedztwie kanalu Chelst z przeznaczeniem na zabudowe sanatoryjno – wczasową o zmniejszonym wrażliwościu intensywności zabudowy do 0,30, przy max 15% izolacyjnej szer. 20 m z ciągami pieszymi oraz szlakiem rowerowym po stronie południowej.

1.4.5. STREFA „E” – STREFA MIESZKALNO - PENSJONATOWA

Ustalenia ogólne

Strefa mieszkalno – pensjonatowa obejmuje teren obecnie w większości już zainwestowany zabudową mieszkaniową jednorodzinną i pensjonatową z usługami nieużywanymi od ul. Nowoczeskiej do ul. Nadmorskiej włącznie na południe. Od strony zachodniej ogranicza ją ul. Wojska Polskiego i Zawiży Czarnego.

Tereny obecnego zainwestowania są zabudowane w maksymalnym stopniu, często praktycznie pozbawione nie tylko terenów rekreacyjnych ale i miejsc parkowania. W stosunku do tej zabudowy powinien obowiązywać zakaz przebudowy, remontów i powodujących wzrost wrażliwościu intensywności zabudowy powyżej 0,70.

Zabudowa wolnych terenów powinna zostać poprzedzona koncepcją realizacyjną lokalizacji zespołów parkingowych w rejonach oznaczonych w części graficznej studium na planszy „Polityki Przestrzennej”. Wyznaczone pod zabudowę nowe działki ze względu na pensjonatowy charakter powinny posiadać wielkość min. 800 do 1000 m². Powierzchnia zabudowy - do 15% powierzchni działki przy wskaźniku intensywności zabudowy 0,45 (pow.-ogólna.zabudowa do powierzchni działki).

Wysokość zabudowy max. 2 kondygnacje i poddasze użytkowe w dachu o kącie nachylenia 40°-50°. Wys. kalenicy ponad teren do 12,5 m. Minimum 50% powierzchni działki przeznaczona na rekreację. Miejsca parkingowe w granicach wlasnej działki. Projektowane obiekty kubaturowe winny posiadać detal architektoniczny nawiązujący do charakterystycznych form zabudowy pensjonatowej miasta Leby taki jak mur szachulcowy, dachy wielospadowe z basztami i wieżyczkami, drobne podziały okienne

STUDIUM

I. Adu instancji atrakcyjnym przez cały rok, rozwijającym się w sposób równoważony i zachowującym swój tradycyjny nadmorski, urobielski charakter.

STUDIUM -

lucha instancji atrakcyjnym przez cały rok, rozwijającym się w sposób równoważony i zachowującym swój tradycyjny nadmorski, urobielski charakter.

Wielkość działek i zabudowę plombowaną na terenach istniejącej zabudowy dostosować do sąsiadkich obiektów.

W teren strefy „E” włączono pas o szerokości około 30 m wzdłuż ul. Wojska Polskiego i Nadmorskiej z przeznaczeniem pod usługi i parkingi. Pas ten poza pełnieniem wymienionych funkcji będzie stanowił zabezpieczenie przed niekontrolowanym przeszedzaniem turystów na teren lasu wydawnego w dozwolonym miejscu.

Na terenie strefy „E” obowiązują dwa plany miejscowe:

- w rejonie kanalu Chelst: - w rejonie ul. Nowoczesnej.

E.1.1 Podstrefa adaptacji, obszar 1-4.

E.1.2 Adaptyuje się istniejącą zabudowę mieszkalno – pensjonatową. Remonty i przebudowy mogą być realizowane przy nie przekroczeniu wskaźnika zabudowy E.1.3 powyżej 0,70 i wys. zabudowy do 12,5 m.

Adaptyuje się teren istniejącego cmentarza usytuowanego od południowej strony ul. Nowoczesnej.

E.3.1 Podstrefa przekształcania zagospodarowania, obszar 1.

Teren zabudowany częściowo przez kościół i zabudowę mieszkaniową. Przeznaczenie wolnych terenów do uzupełnienia zabudowy zgodnie z funkcjami określonymi w planie miejscowym.

E.4.1 Podstrefa przekształcanie funkcji.

- Pas terenu leśnego wzdłuż ul. Wojska Polskiego i Nadmorskiej o szer. około 30 m z przeznaczeniem na usługi i parkingi na zasadach określonych w ustalenach ogólnych strefy „C” oraz dla obszaru C.4.2. Wysokość obiektów – jedna kondygnacja i poddasze użytkowe w dachu o kącie nachylenia 40°-50°. Wys. kalenicy, ponad teren do 9,0 m. bez prawa lokalizacji funkcji mieszkalno – pensjonatowej.

E.4.2 Podstrefa przekształcanie funkcji, obszar 2.

Teren po wyburzonej zabudowie ośrodka wczasowego i wydzieleniu pasa drogowego ulicy KZ 30, z przeznaczeniem pod zabudowę pensjonatową na zasadach określonych w ustalenach ogólnych strefy „E”.

E.4.3 Podstrefa przekształcanie funkcji, obszar 3.

Teren objęty planem miejscowością, przeznaczony do realizacji zabudowy pensjonatowej lub alternatywnie szkoły, w wypadku budowy szkoły ponadpodstawowej. Lokalizacja nowej szkoły korzystna ze względu na zaplecze istniejącego zespołu szkolnego w sąsiedztwie.

E.4.4 Podstrefa przekształcanie funkcji, obszar 4.

Teren częściowo niezagospodarowany przeznaczony pod zieleń rekreacyjną dla jednostki mieszkalno pensjonatowej.

E.4.5 Strefa przekształcanie funkcji, obszar 5.

Teren przeznaczony, zgodnie z planem miejscowością zamieszkałno – pensjonatową. Przy zagospodarowaniu uwzględnic zapisy części ogólnej jednostki „E”.

E.4.6 Strefa przekształcanie funkcji, obszar 6.

Rejon przeznaczony na realizację dworca PKP i główny punkt zasilania energetycznego GPP, w przypadku doprowadzenia do Leby linii wysokiego napięcia 110 kV. Możliwość powiększenia obszaru w przypadku potrzeb terenowych o gruncie wsi Nowoczesnej. Położenie dworca korzystne ze względu na sąsiedztwo głównego węzła pieszy.

rozrządowego komunikacji kolejowej i eliminacji potrzeby budowania wiaduktu drogowo – kolejowego.

1.4.6. STREFA „F” – STREFA TERENÓW OTWARTYCH**Ustalenia ogólne**

Tereny otwarte są usytuowane od strony (Jeziora – Lebsko), południowo – zachodniej, oraz od strony wschodniej - jeziora Sarbsk.

Przegrodzone są zainwestowanymi obszarami strefy śródmiejskiej. Ze względu na stałe uwilgotnienie i położenie na terenach zalewowych są to tereny nieprzydatne do zagospodarowania na cele turystyczne. Dla zwiększenia walorów krajobrazowych wskazane jest wzbogacenie ich o nowe biocenozy – drzewa, krzewy i zwarte zadrzewienia. Dotychczasowy, rolniczy sposób użytkowania ziemi umożliwi rozwoj nowych biocenozy – zieleni środkowej zgodnej z naturalną sukcesją roślinną.

F.1.1. Podstrefa adaptacji, obszar 1.

Teren adaptowany bez zmian sposobu zagospodarowania jako teren otwarty o ograniczonych możliwościach zabudowy. Wskazane wzbogacenie o nowe zbiorniska roślinorne wynikające z naturalnej sukcesji roślinnej. Możliwość wykorzystania terenu jako otwartych terenów sportowych pod warunkiem nie naniesienia systemu melioracyjnego i zachowania fizjonomii krajobrazu otwartego.

F.1.2. Podstrefa adaptacji, obszar 2.

Tereny otwarte ograniczonych możliwościach zabudowy, przeznaczone do rolniczego wykorzystania. Wskazane wzbogacenie zieleń środkowej zgodnie z ustaleniami ogólnymi dla strefy F.

F.1.3. Podstrefa adaptacji, obszar 3.

Tereny otwarte zlokalizowane po wschodniej stronie drogi wojewódzkiej KG 35. Istniejące ogrody działkowe do adaptacji.

- Dopuszcza się przeznaczanie terenu na usługi związane z obsługą podróżnych pod warunkiem ekstensywnego zainwestowania, o wskaźniku intensywności zabudowy do 0,15. Wysokość obiektów – jedna kondygnacja i poddasze użytkowe w dachu o kącie nachylenia 40°-50°. Wys. kalenicy ponad teren do 9,0 m.

1.4.7. STREFA „G” – ŚRÓDMIEJSKA STREFA USŁUGOWO – MIESZKANIOWA**Ustalenia ogólne**

Strefa obejmuje tereny śródmiejskie, których osią jest cała ul. Kościuszki. Od strony wschodniej jej granice stanowi ul. Zawiszy Czarnego, a od strony zachodniej obecne tereny kolejowe. Ulica Kościuszki obudowana jest obiekttami w większości zrealizowanymi w XIX w. (wykaz w rozdziale nr 4 – Śródmiejsko Kulturowe).

Proektowanie i remonty mogące wpływać na wygląd obiektów wymagaają każdorazowa uzyskania uzgodnienia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Znacząca część terenu śródmieścia znajduje się w strefie ochrony archeologiczno – konserwatorskiej „W” i „W₂”.

W strefie „G” nie uważa się norm powierzchniowych i intensywności zabudowy.

Gabaryty i detal architektoniczny należy dostosować do istn. w sąsiedztwie obiektów. Przy zabud. terenów obecnych urządzeń kolejowych wys. zabudowy łącznie z poddaszem użytkowym nie może przekroczyć 12,5 m nad powierzchnią terenu. Wyłącza się z ruchu kolejowego ul. Kościuszki do ul. 11 Listopada (poza ruchem dostawczym). Należy ją zagospodarować jako jednoprzestrzenny reprezentacyjny ciąg pieszy.

Po trasie obecnej trakcji PKP projektuje się ulicę zbioreczną, KZ 25, a tereny dworca PKP, po jego relokcji w rejon granicy z gruntami wsi Nowocin, przeznacza się pod zabudowę usługowo – mieszkaniową z parkowaniem na własnej działalności.

Wylączenie z ruchu ul. Kościuszki wymaga obudowy tego rejonu siecią parkingów, których rejon lokalizacji oznaczono na planach polityki przestrzennej w części graficznej studium.

W strefie „G” nie ogranicza się możliwości adaptacji kubatur mieszkaniowych na funkcje usługowe pod warunkiem braku uciążliwości.

G.1.1. Podstrefa adaptacji, obszar 1.

Teren istniejącej zabudowy jednorodzinnej z typowymi domami rybackimi oraz zabudową usługowej. Wskazana adaptacja obiektów wzduż ulicy Abrahama na usługi pod warunkiem zachowania charakteru istniejącej zabudowy.

G.1.2. Podstrefa adaptacji, obszar 2 i 3.

G.1.3. Teren istniejącej zabudowy do uzupełnienia, po wyznaczeniu lokalizacji parkingów.

G.2.1. Podstrefa rewalioryzacji, obszar 1.

Teren w rejonie ul. Kościuszki obudowany obiektami znajdującymi się w ewidencji konserwatorskiej. Projekty przebudowy i nowych obiektów wymagają uzgodnienia z Wojewódzkim Konservatorem Zabytków. Gabaryty obiektów zgodnie z ustaleniami części ogólnej strefy „G”.

G.3.1. Podstrefa przekształceń zagospodarowań, obszar 1.

Teren prywatny obecnie użytkowany jako ogrodnictwo. Ze względu na położenie w centrum miasta i w sąsiedztwie terenów portowych wskazane jest przeznaczenie tego terenu pod zabudowę usługową.

G.4.1. Podstrefa przekształceń funkcji, obszar 1.

Tereny obecnego dworca z przeznaczeniem pod zabudowę usługowo – mieszkaniową po jego relokacji do południowej części miasta. Część obszaru objęta miejscowym planem zagospodarowania.

1.4.8. STREFA „H” – STREFA RZEMIOSŁA I USŁUG

Ustalenia ogólne

Teren ląk i pastwisk na zdegradowanych siedliskach olosowo – łągowych.
Teren przeznaczony pod lokalizację rzemiosła i usług z możliwością wprowadzenia funkcji mieszkaniowej jako towarzyszącej funkcji podstawowej, z zieloną towarzyszącą dostosowaną do warunków siedliskowych w celu podniesienia walorów krajobrazowych.

Ustala się wskaźnik intensywności zabudowy do 0,3. Wysokość obiektów – jedna kondygnacja i poddasze użytkowe w dachu o kącie nachylenia 40°-50°. Wys. kalenicy ponad teren do 9,0 m.
Parkowanie na własnych działkach.

H.4.1. Podstrefa przekształceń funkcji, obszar 1.

Ustalenia jak wyżej w części ogólnej dla strefy „H”

2.0. Elementy demografii i programu

Skala potrzeb rozwoju usług publicznych jestściśle związana z liczbą mieszkańców stałych i jej strukturą wieku oraz wielkością bazy turystycznej i ruchu turystycznego.

2.1. Demografia i zatrudnienie

W stanie istniejącym miasto Lebę zamieszkuje 4140 osób /1999r./. Zmiany zachodzące w zaludnieniu gminy są wynikiem występujących od wielu lat procesów demograficznych tj. niewielkiego przyrostu naturalnego oraz nieznacznego ujemnego saldu ruchu migracyjnego. W ostatnich latach charakterystyczne jest osłabienie dynamiki przyrostu liczby mieszkańców, zmniejszający się przyrost naturalny oraz malejąca nuchliwość przestrzenia ludności.

Niekorzystnym zjawiskiem jest 18-latków wyżu demograficznego lat siedemdziesiątych. Okres niezbędnej transformacji gospodarki zbiega się więc z przyrostem potencjalnych zasobów pracy, co będzie utrudniać rozwiązywanie problemu bezrobocia na terenie miasta. Przyjęta w „Studium zagospodarowania przestrzennego województwa słupskiego” prognoza demograficzna przewiduje, że w okresie perspektywicznym tj. w latach 2000-2010, liczba ludności miasta powinna się stopniowo zwiększyć do poziomu 4600 osób. Na podstawie analizy danych z ostatnich lat można przyjąć że taki scenariusz kształtowania się procesów demograficznych jest możliwy. Wymagać on będzie średnioroczonego przyrostu liczby mieszkańców wielkości 40-50 osób.

Przyszłe zmiany zaludnienia będą uzależnione zarówno od dodatniego przyrostu naturalnego jak i w większym stopniu dodatniego saldu migracji. Okreslenie liczby mieszkańców miasta w okresie perspektywicznym /z uwzględnieniem ruchów migracyjnych/ jest trudne do jednoznacznego przesadzenia, ponieważ zależyć będzie ono w znacznym stopniu od czynników zewnętrznych wynikających z ogólniej sytuacji społeczno-gospodarczej kraju.

Jak wynika z prognoz liczby pracujących w rolnictwie indywidualnym w roku 2010 /opracowywanych w ramach prac nad „Strategią rozwoju województwa pomorskiego”/ zakłada się spadek liczby pracujących w rolnictwie indywidualnym województwa pomorskiego o 25,4 %, co oznaczaodejście od rolnictwa indywidualnego ponad 25 tys. osób. Proces odchodzenia od rolnictwa będzie możliwy przy założeniu, że pozarolniczy rynek pracy wคลionie ten dodatkowy przyrost osób /poza przyrostem osób wnikającym ze struktury wieku tj. zwiększeniem grupy produkcyjnej/. Przełożenie tych założeń na cały powiat leborski oznacza zmniejszenie liczby pracujących w rolnictwie z 2,1 tys. osób w roku 1999 do 1,6 tys. w roku 2010 przy jednoczesnym zwiększeniu liczby aktywnych zawodowo zamieszkałych na terenach wiejskich w powiecie leborskim z 10,3 tys. osób w roku 1998 do 11,9 tys. osób w roku 2010. W efekcie oznacza to możliwość migracji w relacji wies - miasto /w tym miasto Leba/, w przypadku występowania rozwoju lokalnego rynku pracy. Wydaje się, że taki rozwój jest możliwy na bazie obsługi zwiększającej się ruchu turystycznego miasta Letby /w tym w coraz szerszym zakresie całorocznego i posezonowego.

STRUMIUM - Leba miastem atrakcyjnym przez cały rok, rozwijającym się w sposób zrównoważony i zatrudniającym swój tradycyjny, nadmorski, turystyczny i rodzinny charakter.

Biorąc pod uwagę fakt, że układ przestrzenny powinien stwarzać rezerwy zarówno dla większego rozwoju jak i dla stworzenia pola wyboru elementów przestrzennych, jak również ze jednym z podstawowych elementów długofalkowej polityki przestrzennej jest m.in. rozwijanie pełnych systemów infrastruktury technicznej, bezpieczeństwa i przypomnianie dla celów planistycznych optymistycznych, większych hipotez ludnościowych.

W związku z powyższym przewiduje się w koncepcji studium miasta, że w okresie perspektywicznym skala możliwości i rozwoju miasta Leby wynosi 4600 osób i dla takiej wielkości powinny być zapewnione optymalne warunki życia na tym obszarze. Jednocześnie przewiduje się zmiany w strukturze wieku mieszkańców miasta: zwiększy się udział grupy w wieku produkcyjnym i poprodukcyjnym /odpowiednio z 60,5 % do 62,5 % oraz z 14,1 % do 15,1 %/ i zmniejszy się udział grupy w wieku przedprodukcyjnym /z 25,4 % do 22,4 %/. Planowany przyrost liczby osób w wieku produkcyjnym o około 400 osób spowoduje dodatkowe potrzeby w zakresie miejsc pracy /w stanie istniejącym na terenie miasta pozostało bez pracy około 200 zarejestrowanych bezrobotnych/. Do roku 2010 zachodzić więc będzie potrzeba unuchomienia na terenie miasta około 600 miejsc pracy.

Potrzeby miasta w tym zakresie mogą zostać zabezpieczone poprzez rozwój urządzeń obsługi ruchu turystyczno-uzdrowiskowego. Jak wynika z obliczeń opartych na normatywnie przypomnianych wskaźnikach, dla obsługi 12.000 turystów w miejscowości turystyczno-uzdrowiskowej potrzeba około 2.400 osób zatrudnionych w obiektach związanych z bezpośrednią obsługą turystów i wypoczywających. Dla porównania planowana liczba ludności miasta Leby w wieku produkcyjnym wynosi będzie około 2800 osób.

Tabela 1. Miasto Leba - Prognoza ludności do roku 2010

lata	ludność ogółem	ludność w wieku przedprodukcyjnym 0-17/	ludność w wieku produkcyjnym 18-59/ i 20-64m/	ludność w wieku poprodukcyjnym 60/65m i więcej/
1998	4119	1046 25,4%	317 7,7%	513 12,5%
2000	4150	1040 25,1%	315 7,6%	509 12,3%
2005	4300	1028 100,0%	302 23,9%	507 7,0%
2010	4600 100,0%	1030 22,4%	300 6,5%	506 11,0%

2010/1998 = 111,7 %

2.2. Zasoby mieszkaniowe:

Zasoby mieszkaniowe miasta Leby w stanie istniejącym stanowi 1256 mieszkańców, w których znajdują się 5644 izby mieszkalne. Biorąc pod uwagę podstawowe wskaźniki sytuacji mieszkaniowej, warunki mieszkaniowe miasta Leba są znacznie korzystniejsze w porównaniu do sytuacji w województwie pomorskim jak i w stosunku do powiatu leborskiego. Wynika to z faktu iż zasoby mieszkaniowe miasta w znacznej części wykorzystywane są na cele turystyczne.

STRUMIUM - Leba miastem atrakcyjnym przez cały rok, rozwijającym się w sposób zrównoważony i zatrudniającym swój tradycyjny, nadmorski, turystyczny i rodzinny charakter.

Przymując zakładany wzrost liczby mieszkańców do poziomu 4600 osób oraz uwzględniając ubytki substancji mieszkaniowej, potrzeby mieszkaniowe miasta wynosić będą około 100 mieszkań / 10-15 ha nowych terenów mieszkaniowych/.

Tabela 2. Miasto Leba - Bilans potrzeb mieszkaniowych do roku 2010

lata	liczba mieszkańców	liczba rodzin	liczba mieszkańców	niezbędny przyrost mieszkańców
1998	4119	1189	1256	-
1998-2000	+481	+137		+100 +30
2010	4600	1326	1326	-

2010/1998 = 1326/1256 = 105,6 %

2.3. Baza turystyczno - sanatoryjna:

W koncepcji studium miasta przyjęto, iż okresie perspektywicznym maksymalna liczba przebywających w sezonie letnim nie powinna przekraczać jednorazowo 29.000 osób. Uwzględniając zakładany przyrost liczby stałych mieszkańców do poziomu 4.600 osób, na terenie miasta nie powinno być więcej niż 24.400 miejsc noclegowych dla turystów. Przymając niezbędne przekształcenia struktury funkcjonalno-przestrzennej miejscowości /w tym wyznaczenie nowych terenów dla funkcji turystycznej, staje podnoszenie standardu baz noclegowej dla wydłużenia sezonu turystycznego, dostosowywanie bazy noclegowej dla potrzeb funkcji uzdrowiskowej, likwidację campingów zlokalizowanych przy ul. Nadmorskiej/, struktura bazy noclegowej turystyki miasta Leby powinna kształtać się jak przedstawiono w tabeli 3.

Tabela 3. Miasto Leba - Baza noclegowa turystyki w roku 2010^v

	Baza noclegowa	Liczba miejsc	%
Ośrodku wczasowo-uzdrowiskowe		12.000	49,2%
Pensionaty		5.100	20,9%
Kwatery prywatne		2.700	11,1%
Campingi		4.000	16,4%
Hoteli		600	2,4%
Razem		24.400	100,0%

^v w sezonie letnim

2.4. Infrastruktura społeczna

Kształtowanie sieci urządzeń obsługi powinno odbywać się zgodnie z kompetencjami w tym zakresie:

- a) usługi hytowe (handel, gastronomia, rzemiosło usługowe) rozwijając się powinny w sposób rynkowy jako funkcje komplementarne dla mieszkańców i turystyki,
- b) usługi oświaty, kultury, sportu rozwijając się powinny jako zadania gminy,
- c) usługi sakralne i łączności rozwijając się powinny zgodnie z miejscowymi potrzebami,
- d) usługi zdrowia o znaczeniu ponadregionalnym, zgodnie z potrzebami resortu zdrowia usługi zdrowia o znaczeniu lokalnym rozwijając się powinny przy pełnej obserwacji Leby, ale także elementem decydującym o atrakcyjności Leby jako ośrodka wczasowego turystycznego w skali kraju.

Dalszy rozwój usług będzie czynnikiem nie tylko wpływającym na jakość życia mieszkańców Leby, ale także elementem decydującym o atrakcyjności Leby jako ośrodka wczasowego turystycznego w skali kraju.

Przewiduje się rozwój usług w poszczególnych dziedzinach:

- wychowanie przedszkolne
 - planowana liczba dzieci w wieku przedszkolnym – 200, przyjmując wskaźnik uczestnictwa 90% potrzebnych jest 180 miejsc,
 - miasto w stanie istniejącym w 7 przedszkolach dysponuje liczbą 190 miejsc,
 - adaptacja dorychczasowych placówek pozwoli na zaspokojenie potrzeb w tym zakresie,
- szkolnictwo podstawowe
 - planowana liczba dzieci w wieku szkoły podstawowej – 580 w tym 75 z gminy Wicko, przyjmując liczbę 25 uczniów na 1 oddział potrzebne są 24 pomieszczenia do nauczania, w stanie istniejącym szkoła dysponuje liczbą 22 pomieszczeń do nauczania,
 - adaptacja istniejącego obiektu pozwoli na zaspokojenie potrzeb w tym zakresie, gimnazjum
 - planowana liczba dzieci w wieku gimnazjum – 250 w tym 35 z gminy Wicko, przyjmując liczbę 25 uczniów na 1 oddział potrzebnych jest 10 pomieszczeń do nauczania,
 - w stanie istniejącym szkoła korzysta z bazy lokalowej szkoły podstawowej przy ul. Tysiąclecia 11,
 - dla zaspakojenia potrzeb w tym zakresie planowana jest rozbudowa istniejącej szkoły podstawowej w Lebie w celu wyodrębnienia gimnazjum,
- szkolnictwo ponadpodstawowe
 - na terenie miasta w stanie istniejącym nie funkcjonują szkoły ponadpodstawowe,
 - zgodnie z opracowanymi dotyczącymi strategiami rozwoju, zachodzi potrzeba uruchomienia szkoły ponadpodstawowej w Lebie / z profilem ukierunkowanym np. na biznes, ekologię, turystykę,
 - w celu zabezpieczenia terenowych możliwości realizacji takiej szkoły wskazana jest rezerwa terenu np. wskazanego w planie ogólnym miasta dla potrzeb szkoły podstawowej dla 300 uczniów i o 10 pomieszczeniach do nauczania. Potrzeby terenowe obiektu wynosić będą 30-35 m² na 1 ucznia,

ochrona zdrowia

- normatywne potrzeby mieszkańców miasta Leby powinien zaspakajać ośrodek zdrowia /o powierzchni użytkowej gabineciów 150 m² , obsługujący około 4500 mieszkańców/ wraz z apteką,
- w stanie istniejącym na terenie miasta działa 9 gabinetów lekarskich, apteka oraz sezonowa podstacja pogotowia ratunkowego /sezonowy dział pomocny doraznej/, dalszy rozwój obiektów zdrowia powinien następować stosownie do potrzeb mieszkańców i turystów, jako funkcja kompletnarna dla terenów mieszkaniowo-usługowych,
- normatywne sezonowe potrzeby przebywających turystów wynoszą 6-12 gabineciów /90 m² powierzchni użytkowej/, kultura
- normatywne potrzeby mieszkańców miasta Leby powinien zaspakajać dom kultury i biblioteka o łącznej powierzchni 380-460 m²,
- w stanie istniejącym potrzeby w tym zakresie realizuje dom kultury z biblioteką przy ul. 11 Listopada oraz kino „Rybak” przy ul. Morskiej,
- sezonowe potrzeby przebywających w Lebie turystów zaspakajane są częściowo przez urządzenia w ramach poszczególnych terenów i obiektów turystycznych i turystycznych tunystów,
- normatywne sezonowe potrzeby przebywających turystów wynoszą 400 miejsc w ośrodku kultury. Celowa jest realizacja ośrodka usług społecznych i kulturalnych, sport
- dla nowych terenów zabudowy mieszkaniowej należy zapewnić minimum 2,5 m² terenów rekreacyjno-sportowych oraz 8,0 m² zieleni wypoczynkowej,
- dla wzbogacenia oferty turystycznej wskazana jest realizacja krytego basenu w Lebie, handel, gastronomia, rzemiosło usługowe
- normalny poziom potrzeb stałych mieszkańców miasta Leby wynosi:
 - handel detaliczny 1450 m² powierzchni użytkowej,
 - gastronomia 400 m² powierzchni użytkowej,
 - usługi bytowe 850 m² powierzchni użytkowej,
 - Razem 2700 m² powierzchni użytkowej,
- normatywne potrzeby obsługi turystów w sezonie /50% obsługи mieszkańców stałych/ wynoszą dla usług handlu, gastronomii i usług bytowych łącznie 3600 m² powierzchni użytkowej,

3.0. Kształtowanie i ochrona środowiska przyrodniczego

3.1. Zasady ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego

W oparciu o diagnozę stanu i funkcjonowanie środowiska przyrodniczego uwzględniając potrzeby społeczne i zrównoważony rozwój gospodarczy przyjmuje się kierunki działania w zakresie ochrony zasobów środowiska i kształtowania przestrzeni. Przyjmuje się kierunki działania w zakresie ochrony zasobów środowiska i kształtowania przestrzeni tj. pełną ochronę wszystkich elementów środowiska przyrodniczego, powietrza, wód powierzchniowych i w głębi, powierzchni ziemi, saxy roślinnej przed zanieczyszczeniem i degradacją ze względu na położenie miasta w

STUDIUM -
Leba miastem atrakcyjnym przez cały rok, rozwijającym się w sposób zauważalny i zachowującym swój tradycyjny, nadmorski, uzdrowiskowy i rodzinny charakter.

bezpośrednim sąsiedztwie Słowińskiego Parku Narodowego, który w 1997 roku został uznany za Światowy Rezerwat Biosfery, Rezerwatu Przyrody „Mierzeja Sarbska” i dwa unikalne jeziora przybrzegowe, Lebsko i Sarbsko oraz ze względu na uzdrowiskowy charakter miasta.

Do najważniejszych zadań należą:

- działania na rzecz poprawienia czystości elementów zagrożonych i zanieczyszczonych w szczególności:
 - wód powierzchniowych rzeki Leby prowadzącej aktualnie wody pozakasowe, jedynie ze względu na miano Coli (2 km. końcowy odcinek w III kl. czystości wód). Zaktadana docelowa klasa czystości wód rz. Leby I. Realizacja poprzez zwiększenie stopnia oczyszczania ścieków sanitarnych oraz usuwanie zw. biogennych (modernizacja oczyszczalni). Podjęcie działań, w porozumieniu z innymi gminami leżącymi w zlewni Leby, odnośnie minimalizacji wprowadzanych zanieczyszczeń do rzeki,
 - wód powierzchniowych jeziora Lebsko i Sarbsko posiadających aktualnie III klasę czystości wód, docelowa klasa czystości wód j. Sarbsko II, j. Lebsko II. Realizacja poprzez zmniejszenie stopnia zanieczyszczenia rz. Leby i dopływu związków biogennych do jezior,
 - wody morskiej, aktualnie I i II klasy czystości - realizacja poprzez zmniejszenie ilości zanieczyszczeń wprowadzanych do morza między innymi przez rz. Lebę,
 - plaży nadmorskiej charakteryzującej się dużym zróżnicowaniem elementów klimatycznych: czyste powietrze bez alergenów, aerosol morski, bryza morska, uprzywilejowanie w nasłonecznieniu poprzez urządzenie dodatkowych dojść do plaży a tym samym równomierne rozmieszczenie wypoczywających na plaży oraz jej pielegnowanie,
 - powietrza atmosferycznego poprzez stosowanie ekologicznych źródeł energii w urządzeniach grzewczych, stosowanie urządzeń technicznych ograniczających emisję zanieczyszczeń,
 - gruntów rolnych prze: ograniczenie przeznaczenia gleb pochodzenia organicznego na cele nieroślinne, zachowanie torfowisk i ociek wodnych jako naturalnych zbiorników wodnych,
 - urządzenie terenów zielonych, terenów zielonych wielofunkcyjnych: izolacyjnej od obiektów mogących stanowić uchałliwość, poprawiającej estetykę miasta i zwiększać tereny rekreacyjne,
 - urządzenie terenów rekreacyjnych w istniejących lasach komunalnych na najbardziej odpornych siedliskach. Skanalizowanie i koncentracja wypoczynek umożliwi ochronę i rozwój słabzych i cenniejszych elementów środowiska przyrodniczego.
 - działania na rzecz wzmacniania występujących ekosystemów przyrodniczych:
 - zachowanie doliny rzeki Leby oraz rzeki Chełst jako korytarza ekologicznego, łączącego przemieszczanie się różnych gatunków fauny,
 - zachowanie kompleksów leśnych ochronnych, ze szczególną ochroną lasów małopomorczych, jako korytarza ekologicznego łączącego Słowiński Park Narodowy z ochroną Słowińskiego Parku Narodowego (Światowy Rezerwat Biosfery) i Rezerwatu Przyrody „Mierzeja Sarbska” – miasto Leba położone jest w bezpośrednim sąsiedztwie obydwu tych terenów.
 - Obszar całego miasta Leba położony jest w projektowanej otulinie Słowińskiego Parku Narodowego. Przy uzgadnianiu projektu otuliny należy dążyć o uzyskanie środków z-

STUDIUM -
Leba miastem atrakcyjnym przez cały rok, rozwijającym się w sposób zauważalny i zachowującym swój tradycyjny, nadmorski, uzdrowiskowy i rodzinny charakter.

przeznaczonym na ochronę środowiska szczególnie na ochronę powietrza (doprowadzenie gazu).

Kierunki rozwoju - w sferze przyrodniczej

- Podjęcie kompleksowych działań zmierzających do poprawy stanu czystości wód powierzchniowych
- Kształtowanie środowiska przyrodniczego zmierzającego do racjonalnego z przyrodnictwego i antropocentrycznego punktu widzenia, wykorzystania jego zasobów.
- Realizacja na terenach leśnych obiektów tak zwanej infrastruktury turystycznej (parkingu, wypożyczalni sprzętu np. rowerów – zwiększy atrakcyjność miasta szczególnie w okresie niesłonecznym).
- Przybliżenie cennych i ciekawych terenów przyrodniczych (chronionych) do turystycznego udostępnienia w formach bezpiecznych dla przyrody (Mierzeja Sarbska, J.Sarbsko i Lebsko, szlaki turystyki pieszej, szlaki turystyki rowerowej). Miejsca udostępnienia na terenach rezerwów przyrody wyznacza Wojewódzki Konserwator Przyrody.
- Dopradowanie do unieszkodliwiania odpadów z wykorzystaniem nowoczesnych technologii odzysku surowców wtórnego ich przerwarzania i kompostowania
- Podjęcie działań zmierzających do wyeliminowania z centrum miasta intensywnego ruchu pojazdów, stwarzającego zagrożenie halsarem, spalinami, także będącego potencjalnym źródłem nadzwyczajnych zagrożeń środowiska w związku z przewozem substancji niebezpiecznych. Realizacja poprzez wykonanie drogi KZ 30.

A - strefa lasów nadmorskich

- Obszary na których istniejące układy roślinne rozwijają się naturalnie w drodze sukcesji roślinnej pierwotnej i wtórnej
- Podjęcie działań zmierzających do wyeliminowania z centrum miasta intensywnego ruchu pojazdów, stwarzającego zagrożenie halsarem, spalinami, także będącego potencjalnym źródłem nadzwyczajnych zagrożeń środowiska w związku z przewozem substancji niebezpiecznych. Realizacja poprzez wykonanie drogi KZ 30.
 - przejście pieszego w rejonie dojść na plaże i obszary o innych funkcjach izolowane od wewnętrz obszarów leśnych poprzez naturalne barierę np. skupiny krzewów, fragmenty nieformalizowanych żywopłotów lub szpalery.
 - istniejące układy roślinne sztucznie utrzymywane jako etapy dojazdu pośrednich faz naturalnej sukcesji roślinnej (odłogi trawiaste utrzymywane jako układ ląk i muraw parkowych okresowo strzyżonych, zbiornowiska zarośnięte utrzymywane jako układ pojedynczych drzew i skupin krzewów w których ograniczane jest przejście w formacie leśnym, poprzez usuwanie samosiewów drzew, las utrzymywany jako układ zwartych zadrzewień z otuliną z krzewów z ograniczoną turystyczną penetracją)

B - strefa portowa

- ochrona ekosystemu wodnego poprzez zapobieganiu degradacji środowiska przez różnych obszarów zabudowanych

C - strefa wczesnaso - turystyczna

- obszary na których układy roślinne utrzymywane są w istniejącej strukturze przestrzennej, nowe układy uzupełniające już istniejące o nowe funkcje użytkowe
- struktura przestrzenna układów roślinnych umożliwia ekstensywne wykorzystanie turystyczne obszaru (iąki i murawy parkowe na siedliskach świeżych są kilkakrotnie bardziej odporne na wpływ antropogeniczne niż runo lasu rosnącego na tym siedlisku)

- zróżnicowana struktura przestrzenna układów roślinnych umożliwia zachowanie możliwości biologicznej regeneracji (niedostępne zwarte zadrzewienia z otuliną z krzewów utrzymują biologiczną różnorodność obszaru muraw i ląk parkowych, stanowiąc swoisty bank genów wpływający na ich stabilizację i zapobiegając ekologicznej degradacji)

D – strefa wczasowo – sanatoryjna

- walory krajobrazowe i biocenotyczne tej strefy uzależnione są od istnienia na tym obszarze układów roślinnych o rozwinietych funkcjach i odpowiednio dużej nasie biologicznej aktywnej, wynikają z tego ograniczenia w zabudowie (zabudowa i komunikacja nie powinny zajmować więcej niż 40% powierzchni działek, pozostały teren powinny zajmować tereny zielone)
- układ roślinne terenów zielonych powinny być zróżnicowane, aby laczyć funkcje czysto biologiczne z funkcjami społecznymi – predyspozyje układów roślinnych do zagospodarowania dla potrzeb rekreacji
- kanał Chelst stanowiący część korytarza ekologicznego powinien być powiązany z innymi elementami przyrodniczymi i ekosystemami nie tylko wodnymi, wynika stąd ograniczenie w zabudowie brzegu kanalu (linia zabudowy nie powinna przekraczać odległości 30 m od brzegu kanatu, strefa brzegowa powinna być dostępna i zagospodarowana z uwzględnieniem naturalnego strefowego układu zielonych)

E – strefa mieszkaniowo – pensjonatowa

- istniejące w tej strefie tereny zielone powinny być zachowane
- zagospodarowanie tej strefy powinno uwzględniać zwiększenie naturalnej odporności siedliska poprzez związane z zabudową, zainwestowanie w zagospodarowanie terenu w szatę roślinną o rozbudowanych funkcjach, oraz ograniczenie penetracji przez skanalizowanie ciągów komunikacyjnych.
- zabudowa i komunikacja nie powinny zajmować więcej niż 50% powierzchni działek, pozostały teren powinny zajmować tereny zielone
- poszczególne działki nie powinny być izolowane pod względem ekologicznym, budowane ogrodzenia i inne bariery antropogeniczne powinny być uwzględniane w wymianie informacji genetycznej poprzez umożliwienie ekspansji i migracji gatunków.

F – strefa terenów otwartych

- aby zwiększyć walory krajobrazowe tej strefy i zwiększyć jej biologiczne zróżnicowanie wskazane byliby wzbogacić tereny otwarte o nowe biocoenozy - zbiorowiska zaroślowe, pojedyncze drzewa, grupy drzew i krzewów, zwarte zadrzewienia powstałe samoistnie. Należy dążyć do zachowania fizjonomii krajobraza otwartego.
- dotyczeńowy ekstensywny rolniczy sposób użytkowania ziemi w tej strefie nie jest w kolizji z naturalną sukcesją roślinną na nieużytkach, wzduż dróg polnych, rowów itp. i umożliwia rozwój zadrzewień i zakrzewień śródpolnych i śródłakowych

G – śródmięjska strefa usługowo – mieszkaniowa

- istniejące w tej strefie tereny zieloni powinny być zachowane
- nowe elementy przyrodnicze pojawiają się tylko jako zieleń towarzysząca innym elementom technicznym i urbanistycznym
- ze względu na bardzo ograniczony charakter przestrzenny elementy przyrodnicze – tereny zieleni powinny być jak najbardziej funkcjonalne – dotyczą to głównie zieleń przy ciągach komunikacyjnych i towarzyszącej obiektem kulturowym (gatunki roślin powinny być dostosowane do specyfiki warunków miejskich nie tylko pod względem fizjologicznym ale także pokrojem, bujnością wzrostu i rozwoju)

3.2. Obszary prawne chronione

Stolniński Park Narodowy

W granicach administracyjnych miasta Leba znajduje się krajobrazowy obszar części wschodniej Stolnińskiego Parku Narodowego (obwód ochronny Rabki). Stolniński Park Narodowy został utworzony w 1967 roku w celu ochrony cennych nadmorskich ekosystemów lądowych i wodnych w tym unikalowych w skali wybrzeża Europy nizinnych wód (w części zalezionej, w części ruchomej - Mierzeja Lebska) i procesów eolicznych. Ze względu na wyjątkowe walory przyrodnicze Park należy do Sieci Światowych Rezerwatów Biosfery UNESCO, reprezentujący typowy dla naszej strefy klimatycznej ekosystem naturalny. Od 1996 roku wpisany jest także na listę obszarów wodo-błotnych o znaczeniu międzynarodowym, jako środowisko życia wodnego (wg Konwencji RAMSAR). Park oferuje turystom między innymi prawie 140 km. zagogospodarowanych szlaków turystycznych, które prowadzą przez najbardziej atrakcyjne tereny z których jeden ma swój początek a jeden zakończenie w Lebie.

Rezerwat przyrody
We wschodniej części miasta Leba rozpoczęta się obszar rezerwatu przyrody leśno - wydmowy „Mierzeja Sarbska” o łącznej powierzchni 546,95 ha. Rezerwat utworzony został

- H – strefa rzemiosła i usług
 - elementy przyrodnicze w tej strefie będą towarzyszyć nowej funkcji
 - zieleń towarzysząca dostosowana do warunków siedliskowych, znacznie podniesie walory krajobrazowe obszaru.

- D – strefa rzemiosła i usług
 - zieleń towarzysząca dostosowana do warunków siedliskowych, znacznie podniesie walory krajobrazowe obszaru.
- Przykładowe zestawienie gatunków roślin dostosowanych do określonych siedlisk, budujące opymalne w tych warunkach stałe i oporne biocoenozy. Zestawienie uwzględnia produkowane w szkołach, gatunki rodzime oraz obce które są dostosowane do fizjonomii krajobrazu.
 - Siedliska suche
 - *Amorpha fruticosa*, *Berberis* sp., *Caragana* sp., *Elaeagnus angustifolia*, *Hippophae rhamnoides*, *Pinus nigra*, *Pinus sylvestris*, *Pinus mugho mugho*, *Rosa rugosa*, *Robinia pseudoacacia*, *Tamarix* sp., *Acer negundo*, *Betula verrucosa*, *Cotinus coggyria*, *Cytisus scoparius*, *Juniperus communis*, *Prunus padus*, *Salix alba*, *Sorbus aucuparia*, *Syringa vulgaris*.
 - Siedliska świeże
 - *Acer saccharinum*, *Acer ginnala*, *Crataegus oxyacantha*, *Crataegus monogyna*, *Juniperus sabina*, *Larix decidua*, *Ligustrum vulgare*, *Phladelphus opulifolius*, *Populus tremula*, *Populus alba*, *Pinus sylvestris*, *Pinus mugho mugho*, *Quercus robur*, *Spiraea arguta*, *Spiraea vanhouttei*, *Viburnum lanatum*
 - Siedliska wilgotne
 - *Buxus sempervirens*, *Hydrangea* sp., *Juniperus chinensis*, *Juniperus virginiana*, *Lonicera* sp., *Pyracantha coccinea*, *Rhododendron* sp., *Tilia* sp., *Weigela* sp., *Acer campestre*, *Cornus alba*, *Fraxinus excelsior*, *Platanus acerifolia*, *Prunus padus*, *Prunus serotina*, *Rhamnus cathartica*, *Taraxacum officinale*, *Viburnum opulus*, *Alnus glutinosa*

STUDIUM - Leda ministratarki przejęty rok, rozwijającym się w sposób zauważalny i zachowującym swój tradycyjny nadmorski, uzdrowiskowy, rodzinny charakter.

w celu zachowania naturalnych nawydmownych i bagiennych zbiorowisk roślinnych, wyksztalconych w specyficznych warunkach wąskiej mierzei nadmorskiej zarządzaniem Ministra Leśnictwa Przemysłu Drzewnego z dn. 10 listopada 1976 r. (M.P. z 1976 r., poz. 206, § 12)

Uzdrowisko
Leba nie prowadzi lecznictwa uzdrowiskowego, lecz posiada wybitne walory turystyczno – wypoczynkowe dla tego też Rada Ministrów rozporządzeniem z dnia 23 grudnia 1987 roku rozpoczęła niektóre przepisy o uzdrowiskach na teren miasta Leby (Dz. U. nr 41 z 30 grudnia 1987 roku).

Pas nadbrzeżny Morza Bałtyckiego

W skład pasa nadbrzeżnego wchodzą pas ochronny i pas techniczny.

Pas techniczny jest częścią pasa nadbrzeżnego przebiegającego wzdłuż wybrzeża morskiego oraz morskich wód wewnętrznych. Na brzegach wydmowych obejmuje przedwodne (plaze), ochronny wąwóz wydmowy i pas terenu za walem wydmowym o szerokości do 200m. Na brzegach klinowych obejmuje podnóż klinu, stok klinowy i pas o szerokości do 100m. licząc od górnej krawędzi stoku. Pas techniczny stanowi strefę wzajemnego bezpośredniego oddziaływania morsa i lądu. Jest obszarem przeznaczonym do utrzymania brzegu w stanie zgodnym z wymogami bezpieczeństwa i ochrony środowiska. Do działalności tej uprawniony jest Szlupski Urząd Morski i pod jego zarządem znajduje się pas techniczny.

Pas ochronny – zaopiniowany pozytywnie przez Radę Miejską w Lebie, uchwała nr 61/X/95 z dnia 21 marca 1995 roku. Granica pasa ochronnego od strony południowej przebiega drogą Rąbka-Leba, ul. Turystyczna, Sienkiewicza, lewym brzegiem rz. Leby, Kanałem Chełst do biegła PGR Noweć, droga do OW w Nowocinie, wzdłuż rowu, wzdłuż istniejącej linii energetycznej napowietrznej s.n. do ul. Nowocinńskiej.

3.3. Ochrona powietrza atmosferycznego

- Powietrze atmosferyczne chronić przed zanieczyszczeniami, w szczególności przed wprowadzaniem takich substancji jak:
dwutlenek azotu,
dwutlenek siarki,
tlenek węgla i
pył.

Realizacja poprzez zamianę, wykorzystywanego dla potrzeb przygotowania posiłków, ciepłej wody i ogrzewania, paliwa stałego na paliwo tzw. ekologiczne (energia elektryczna, gaz, pompy cieplne olej itp.).

- Ze względu na przekroczenia, już istniejących, niektórych dopuszczałnych stężeń substancji zanieczyszczających powietrze, ustalonych rozporządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 28 kwietnia 1998 roku (Dz. U. nr 55 z 1998r., poz. 355) dla obszarów ochrony uzdrowiskowej (zal. nr 4 do w/w rozporządzenia), do których zaliczany jest obszar całego miasta Leby, wszystkie nowe obiekty winny być ogrzewane wyłącznie o paliwo tzw. ekologiczne.
- Dążyć do gazifikacji miasta, po gazyfikowaniu miejscowości wszystkie istniejące kotłownie węglowe zamienić na gazowe.

STUDIUM - Leda ministratarki przejęty rok, rozwijającym się w sposób zauważalny i zachowującym swój tradycyjny nadmorski, uzdrowiskowy i rodzinny charakter.

3.4. Akustyka miasta

Ulica Kościuszki od Nowocinńskiej do 11 Listopada zmienić na ciąg pieszy z dopuszczonym ruchem pojazdów, ilość pojazdów nie przekrozy 20 poj. / godzinę. Dotychczasowe obciążenie ul. Kościuszki na odcinku Nowociniska – 11 Listopada przejmie ul. KZ 30.

Przeprowadzać badania natężenia poziomu hałasu. W przypadku przekroczenia stosować zabezpieczenia zmniejszające hałas do natężenia dopuszczałnego.

Sposoby poprawy warunków akustycznych:

- ograniczenie ruchu pojazdów najbardziej uciałliwych, samochodów ciężarowych, ciągników, motocykli (zmniejszenie udziału pojazdów hałasliwych w strumieniu 50% do 10% zmniejsza hałas o 4dB_A)
- ograniczenie prędkości, zmiana predkości pojazdów np. z 60km/h do 40km/h. zmniejsza emisowany hałas ok. 3dB_A
- poprawę nawierzchni ulic
- przy projektowaniu nowej zabudowy przewidzieć teren pomiędzy ulicą a zabudową pod zielenią izolacyjną,
- stosowanie przegród i ekranów akustycznych tłumiących hałas, zabudowę mieszkaniową oddzielac usługami,
- stosowanie pasów zielonych, gesto zadrzewiony pas zieleni skutecznie tłumia hałas o ok. 8-10 dB_A. Zielień, obok działania j.w. wartości estetycznych pełni rolę filtra zatrzymującego spalinę i kurz.
- prowadzenie kontroli hałasliwości pojazdów i stosowania kar.

3.5. Nadzwyczajne zagrożenia

Celem ochrony m. Leby przed powodzią, od strony lądu należy utrzymywać w stałej sprawności urządzeń melioracyjnych na obszarze polderów „Miasto-Leba” i „Sarbsk III”.

Istnieje konieczność stałego udrażniania ujściowego odcinka rzeki Leby. Ochrona przed nadzwyczajnymi zagrożeniami środowiski, związaneymi z przewozem ładunków niebezpiecznych, zagrożenie dotyczy zdrowia i życia człowieka, wód powierzchniowych i podziemnych (np. poprzez wykonanie drogi KZ 30).

4.0. Środowisko kulturowe

4.1. Ustalenia w zakresie ochrony archeologiczno – konserwatorskiej
Podstawę prawną ochrony wartości kulturowych stanowi ustanowiona dnia 15 lutego 1962 r. /hekt jednolity. Dz.U. z 99 z 98, poz 1150/.
Przy sporządzaniu planów miejscowych, projektów budowlanych i budowie należy uwzględnić poniższe ustalenia dotyczące stref wyznaczonych na planach „Polityki Przestrzennej” niniejszego studium.

Konservatora Zabytków. Powyższe wymogi dotyczą również wykonywanych planów miejscowych

4.1.1. Strefa „W” bezwzględnej ochrony archeologiczno – konservatorskiej

Objmuje obszary i obiekty o częściowo rozpoznanej wartości reliktów archeologiczno - architektonicznej o własne formie krajobrazowej przeznaczone do bezwzględnego zachowania:

- relikty starej Leby zaprezentowane w postaci ruiny XIV-wiecznego kościoła p.w. św. Mikołaja, podziemne relikty szpitala św. Ducha i średniowieczne zabudowy miejskiej.
- W granicach strefy „W” bezwzględnej ochrony archeologiczno - konservatorskiej obowiązują ponizsze ustalenia:
- w strefie „W” wyznaczonej na rysunku studium ustala się zakaz prowadzenia jakichkolwiek działań inwestycyjnych.

4.1.2. Strefa „OW” względnej ochrony archeologiczno -konservatorskiej

W granicach strefy „OW” względnej ochrony archeologiczno -konservatorskiej obowiązują ponizsze ustalenia:

- Strefa „OW1”**
- w strefie „OW1”, wyznaczonej na rysunku studium, ustala się konieczność przeprowadzenia archeologicznych badań ratowniczych dla wszystkich inwestycji lokalizowanych w strefie w zakresie określonym inwestorowi zezwoleniem WKZ;
 - w trakcie przygotowań inwestycyjnych zainteresowanym stronom należy przekazać informacje dotyczące decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, o konieczności przeprowadzenia wypredzających archeologicznych badań ratowniczych w zakresie określonym przez WKZ.
- Strefa „OW2”**
- w strefie „OW2”, wyznaczonej na rysunku studium, ustala się konieczność nadzoru archeologicznego dla wszystkich inwestycji lokalizowanych w strefie, w zakresie określonym inwestorowi zezwoleniem WKZ;
 - w trakcie prac przygotowawczych zmierzających do realizacji zadania inwestycyjnego w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu zainteresowane strony należy zawiadomić o konieczności zapewnienia nadzoru archeologicznego nad pracami ziernymi.

4.1.3. Strefa „B” ochrony konservatorskiej

Granice podstrefy adaptacji i podstrefy rewitalizacji w jednostce „G” należy traktować jako orientacyjne grancie strefy ochrony konservatorskiej „B”

Działalność inwestycyjna na tym terenie musi uwzględniać ochronę historycznego układu przestrennego w zakresie urbanistyki, skali obiektów budowlanych i detalu architektonicznego.

Wyznaczenie formalnie obowiązujących granic stref ochrony konservatorskiej winno być dokonane przy opracowaniu planów miejscowych po przeprowadzeniu analizy poszczególnych obiektów o wartości konservatorskiej i ich stref oddziaływania.

4.2. Ustalenia w zakresie ochrony obiektów zabytkowych

Projektowanie, przebudowa i modernizacja obiektów zlokalizowanych na terenie śródmiejskiej strefy usługowej – mieszkaniowej „G” w podstrefie adaptacji i rewitalizacji, oraz obiektów znajdujących się w rejestrze i ewidencji konservatorskiej wymienionych w punkcie 4.3. niniejszych ustaleń wymagają każdorazowo uzyskania opinii Wojewódzkiego

4.3. Wykaz obiektów zabytkowych znajdujących się w rejestrze i ewidencji

Wojewódzkiego Konservatora Zabytków

Rodzaj obiektu	Adres	Okres budowy
1. Kościół parafialny p.w. NP Marii nr rej. A-323	Kościelna	XIV 1683, XIX
2. Budynek mieszkalny	Brzozowa 1	XX w., I.ćw.
3. Budynek mieszkalny	Brzozowa 3	XX w., I. 30
4. Budynek mieszkalny	Brzozowa 4	XX w., I. 20
5. Budynek mieszkalny	Brzozowa 5	1930 r.
6. Budynek mieszkalny	Brzozowa 13	1928 r.
7. Budynek mieszkalny	Brzozowa 19	1935 r.
8. Budynek mieszkalny	Grunwaldzka 4	XIX/XXX w.
9. Budynek mieszkalny	Grunwaldzka 8	XIX/XXX w.
10. Budynek mieszkalny	Jedności Robotniczej 5	XX w., I.ćw.
11. Budynek mieszkalny	Jedności Robotniczej 7	XX w., I.ćw.
12. Budynek mieszkalny	Kostrewy 4	XIX w.
13. Budynek mieszkalny	Pl. Dworcowy	1924
14. Budynek mieszkalny	Pl. Dworcowy	1924
15. Budynek gospodarczy	Pl. Dworcowy	1924
16. Budynek mieszkalny	Kościuszki 2	Iata 20 XX w.
17. Budynek mieszkalny	Kościuszki 3	XIX w.
18. Budynek mieszkalny	Kościuszki 13	XIX w., 4 ćw.
19. Budynek mieszkalny	Kościuszki 16	
20. Budynek mieszkalny	Kościuszki 18	
21. Budynek mieszkalny	Kościuszki 22/22 a	XIX w., 3 ćw.
22. Budynek mieszkalny	Kościuszki 25	XIX w., 4 ćw.
23. Budynek mieszkalny	Kościuszki 24/26	XIX w., 3 ćw.
24. Budynek mieszkalny	Kościuszki 27	XIX w., 4 ćw.
25. Budynek mieszkalny	Kościuszki 29	XIX 4 ćw.
26. Budynek mieszkalny	Kościuszki 30 i 30 a	XIX 4 ćw.
27. Budynek mieszkalno-usług.	Kościuszki 31	XIX 4 ćw.
28. Budynek mieszkalny	Kościuszki 32	XIX k.
29. Budynek mieszkalny	Kościuszki 33	XIX 3 ćw.
30. Budynek mieszkalny	Kościuszki 35	XIX w., 4 ćw.
31. Budynek mieszkalny	Kościuszki 36	XIX 3 ćw.
32. Budynek mieszkalny	Kościuszki 38	XIX w., 4 ćw.
33. Budynek mieszkalny	Kościuszki 39	XIX 3 ćw.
34. Budynek mieszkalny	Kościuszki 42	XIX w., 4 ćw.
35. Budynek mieszkalno-usług.	Kościuszki 43	XIX 4 ćw.
36. Budynek mieszkalno-usług.	Kościuszki 45	XX pocz.
37. Budynek mieszkalny	Kościuszki 46	XX pocz.
38. Budynek mieszkalny	Kościuszki 47	XIX 4 ćw.
39. Budynek mieszkalno-usług.	Kościuszki 48	XIX k. w.

40. Budynek mieszkalny	Kościuszki 49	XIX 4. čw.
41. Budynek mieszkalny	Kościuszki 51	XIX 2. pol.
42. Budynek mieszkalno-usług.	Kościuszki 52	XIX 3. čw.
43. Budynek mieszkalny	Kościuszki 53	XIX k. w.
44. Budynek usługowy	Kościuszki 54	XIX 3. čw.
45. Budynek mieszkalno-usług.	Kościuszki 55	XIX 4. čw.
46. Budynek mieszkalny	Kościuszki 57	XIX 4. čw.
47. Budynek mieszkalny	Kościuszki 58	XIX 4. čw.
48. Budynek mieszkalny	Kościuszki 59	XIX 4. čw.
49. Budynek mieszkalny	Kościuszki 60	XIX 4. čw.
50. Budynek mieszkalno-usług.	Kościuszki 61	XIX/XX
51. Budynek mieszkalny	Kościuszki 62	XIX 3. čw.
52. Budynek mieszkalny	Kościuszki 63	XIX 3. čw.
53. Budynek mieszkalny	Kościuszki 65	XIX w., k.
54. Budynek mieszkalny	Kościuszki 68	XIX 3. čw.
55. Budynek mieszkalno-usług.	Kościuszki 69	1. 20 XX w.
56. Budynek mieszkalny	Kościuszki 70	XIX 3. čw.
57. Budynek mieszkalny	Kościuszki 71	1. 20 XX w.
58. Budynek mieszkalny	Kościuszki 74	XIXw., 3. čw.
59. Budynek mieszkalny	Kościuszki 75	XIXw., 3. čw.
60. Budynek mieszkalny	Kościuszki 76	XIX 3. čw.
61. Budynek mieszkalny	Kościuszki 77	XIX 4. čw.
62. Budynek mieszkalny	Kościuszki 78	XIX 4. čw.
63. Budynek mieszkalny	Kościuszki 79	XIX 4. čw.
64. Budynek mieszkalny	Kościuszki 81	XIX 3. čw.
65. Budynek mieszkalny	Kościuszki 82	XX p. w.
66. Budynek mieszkalny	Kościuszki 84	XIX 3. čw.
67. Budynek mieszkalny	Kościuszki 86	mur szachulcowy XVIII w.
68. Budynek usługowy	Kościuszki 87	XIX 4 čw.
69. Budynek mieszkalny	Kościuszki 88	XIX/XX
70. Budynek mieszkalny	Kościuszki 89	XIX w., 4. čw.
71. Budynek mieszkalny	Kościuszki 90	XIX w., 3. čw.
72. Budynek mieszkalno-usługowy	Kościuszki 91	XIX 3 čw.
73. Budynek mieszkalny	Kościuszki 92	XIX 4 čw.
74. Budynek mieszkalny	Kościuszki 94	XIX 3 čw.
75. Budynek mieszkalno-usług.	Kościuszki 95	XIX 3 čw.
76. Budynek mieszkalny	Kościuszki 96	XIX 3 čw.
77. Budynek mieszkalny	Kościuszki 99	XIX w., 1 čw.
78. Budynek mieszkalny	Kościuszki 100	XIX k. w.
79. Budynek mieszkalno-usług.	Kościuszki 101	XX pocz.
80. Budynek mieszkalny	Kościuszki 102	XIX 4 čw.
81. Budynek mieszkalny	Kościuszki 104	XIX w., 4 čw.
82. Budynek mieszkalny	Kościuszki 105/107	XIX k. w.
83. Budynek mieszkalny	Kościuszki 108	XX pocz.
84. Budynek mieszkalny	Kościuszki 109	XX p.
85. Budynek mieszkalny	Kościuszki 115	XIX k. w.
86. Budynek mieszkalny	Kościuszki 116	XIX w., 4 čw.

87. Budynek mieszkalny	Króleka 1	
88. Budynek mieszkalny	11 Listopada 3	XX w., 1 čw.
89. Budynek mieszkalny	11 Listopada 3	XX w., 1 čw.
90. Budynek mieszkalny	Matejki 1	1938
91. Budynek mieszkalny	Matejki 5	XX 1 čw.
92. Budynek mieszkalny	Matejki 7	XX 1 čw.
93. Restauracja „Morskie Oko”	Nadmorska	
94. Budynek mieszkalny	Nadmorska 4	XIX/XX w.
95. Budynek mieszkalny	Nad Uściwn 2	XX w., 1. 20
96. Budynek mieszkalny	Nad Uściwn 4	1923
97. Budynek mieszkalny	Nowocieńska 1	
98. Budynek mieszkalny	Nowocieńska 2	
99. Budynek mieszkalny	Nowocieńska 3	
100. Budynek mieszkalny	Nowocieńska 5	
101. Budynek mieszkalny	Nowocieńska 6	
102. Budynek mieszkalny	Nowocieńska 7	
103. Budynek mieszkalny	Nowocieńska 8	
104. Budynek mieszkalny	Nowocieńska 9	
105. Budynek mieszkalny	Nowocieńska 11	
106. Budynek mieszkalny	Nowocieńska 12	
107. Budynek mieszkalny	Nowocieńska 13	
108. Budynek mieszkalny	Nowocieńska 14	
109. Budynek mieszkalny	Nowocieńska 19	
110. Budynek mieszkalny	Nowocieńska 21	
111. Budynek mieszkalny	Nowocieńska 23	
112. Budynek mieszkalny	Nowocieńska 25	
113. Budynek mieszkalny	Nowocieńska 29	
114. Budynek mieszkalny	Obroniów Westerplatte 4	XIX w. pocz.
115. Budynek mieszkalny	Obroniów Westerplatte 5	XX w. pocz.
116. Budynek mieszkalny	Obroniów Westerplatte	XIX w. 4 čw.
117. Budynek mieszkalne	Okrzei – bud. mansardowe	XIX w. k.
118. Budynek mieszkalny	Pozziowa 1	
119. Budynek mieszkalny	Pozziowa 2	
120. Budynek mieszkalny	Pozziowa 3	
121. Budynek mieszkalny	Pozziowa 4	
122. Budynek mieszkalny	Pozziowa 5	
123. Budynek mieszkalny	Pozziowa 8	
124. Budynek mieszkalny	Powstańców Warszawy 2	
125. Budynek mieszkalny	Powstańców Warszawy 9	
126. Budynek mieszkalny	Powstańców Warszawy 4	XIX w. 4 čw.
127. Budynek mieszkalny	Powstańców Warszawy 5	
128. Budynek mieszkalny	Powstańców Warszawy 6	XIX 4 čw.
129. Budynek mieszkalny	Powstańców Warszawy 7	
130. Budynek mieszkalny	Powstańców Warszawy 9	
131. Budynek mieszkalny	Powstańców Warszawy 10	XIX w., 4 čw.
132. Budynek mieszkalny	Powstańców Warszawy 12	XX w., 1. 30
133. Budynek mieszkalny	Powstańców Warszawy 18	
134. Budynek mieszkalny	Powstańców Warszawy 29,	

134. Budynek mieszkalny	Powstańców Warszawy 32,
135. Budynek mieszkalny	Powstańców Warszawy 34 abc
136. Budynek mieszkalny	Powstańców Warszawy 42
137. Budynek mieszkalny	Powstańców Warszawy 50
138. Budynek mieszkalny	Powstańców Warszawy 52
139. Budynek mieszkalny	Powstańców Warszawy 56
140. Budynek mieszkalny	Sportowa 1
141. Budynek mieszkalny	Tysiąclecia 1
142. Budynek mieszkalny	Tysiąclecia 9
143. Budynek mieszkalny	Wojska Polskiego 3
144. Budynek mieszkalny	Wojska Polskiego 5
145. Budynek mieszkalny	Wojska Polskiego 7
146. Budynek mieszkalny	Wojska Polskiego 9
147. Budynek mieszkalny	Wojska Polskiego 13
148. Budynek mieszkalny	Wojska Polskiego 15 a
149. Budynek mieszkalny	Wojska Polskiego 19
150. Budynek mieszkalny	Wybrane 1
151. Budynek mieszkalny	Zielona 2
152. Budynek mieszkalny	Zielona 4
153. Stodoła ryglowa	Zielona - Piwna
154. Budynek dworca	Pl. Dworcowy
155. Dom wczasowy <i>Nepitum</i>	Jednostki Robotniczej 1
156. Wieża ciśnień	PKP
157. Magazyn	PKP
158. Budynek stacyjny	PKP
159. Ruina kościoła	wydma
160. Stary cmentarz	Parkowa

5.0. Infrastruktura techniczna

5.1. Gospodarka wodna

- Woda dla wszystkich użytkowników winna być dostarczona z ujęcia komunalnego. Ze względu na brak możliwości zachowania stref ochronnych dla istniejących studni na terenie miasta Leby należy je sukcesywnie likwidować z wyjątkiem studni awaryjnych lub przeznaczonych dla celów ppoż. i obrony cywilnej.
- Na ujęciu w Nowocinie przeprowadzić badania bakteriologiczne wody, rozpoznać bakterie znajdującej się w wodzie i podając działania celem ich wyeliminowania.
 - Sieć rozbudowywać w miarę potrzeb zachowując pierścieniowy układ sieci. Przewody wodociągowe układać w chodnikach w chodnikach lub terenach zielonych.
 - Docelowo zrealizować ujęcie wód podziemnych, z utworem czwartorzędowym, o wydajności 520 m³/h, w Lebieńcu.

Dla ujęcia w Lebieńcu należy:

- wyznaczyć wewnętrzna strefę ochrony pośredniej,
- wykonać ocenę oddziaływanie eksploatacji ujęcia na środowisko,
- uzyskać pozwolenie wodnoprawne na pobór wody,
- wygrodzić strefę ochrony bezpośredniej,
- w max. stopniu wykorzystać obiekty i urządzenia na ujęciu w Nowocinie.
- Wodę uzdatnić by spełniała wymogi wody pitnej zgodnie z rozporządzeniem MOŚ, ZN i L z dnia 04.05.1990 r. (Dz. U. Nr 35/90).

Celem zapewnienia ciągłej dostawy wody do sieci miejskiej należy:

- wykonać drugą nitkę magistrali wodociągowej łączącej ujęcie z siecią rozdzielczą w mieście
- przewidzieć studnie awaryjne, do czasu wykonania ujęcia w Lebieńcu i drugiej nitki magistrali wodociągowej łączącej ujęcie z siecią rozdzielczą w mieście jako studnie awaryjną pozostawić ist. studnię na terenie miasta.

5.2. Gospodarka ściekowa

5.2.1. Ścieki sanitarne

Wykonanie modernizacji istniejącej oczyszczalni, ścieki po oczyszczeniu winnie spełniać wymogi stawiane ściekom jakie mogą być wprowadzane do wód powierzchniowych wg rozporządzenia MOŚ, ZN i L z dnia 5 listopada 1991r., zat. nr 2, (Dz. U. Nr 116, poz. 503) na 2 000 rok.

- BZT, < 15 g O₂/m³
 - ChZT < 12,5 g O₂/m³
 - zawiesina ogólna < 20 g/m³
 - azot ogólny < 4 g NH₄-N/m³,
 - fosfor ogólny < 1,0 gP/m³,
 - pH = 6,5 - 9,0
- Celem uniknięcia awarii i odprowadzenia nie oczyszczonych ścieków do rzeki Leby zabezpieczyć ciągłość pracy oczyszczalni stosując urządzenie rezerwowe oraz system automatycznego sygnalizowania stanów awaryjnych oraz pracy urządzeń podstawowych.
- W celu odciążenia hydraulicznego oczyszczalni w okresie silnych opadów atmosferycznych na oczyszczalni wykonać zbiornik retencyjny.
 - Rozwiązywanie technologiczne i konstrukcyjne poszczególnych obiektów oczyszczalni winne zabezpieczać przed rozprzestrzenianiem się w powietrzu substancji uchałiwych.

- Przed przystąpieniem do realizacji oczyszczalni uzyskać pozwolenie wodnoprawne.
- Po zrealizowaniu modernizacji istniejącej oczyszczalni i dokonaniu rozruchu wykonać niezbędnego pomiaru rzeczywistego rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń i emisji hafasu. Ustalonego 50 m. zasięg oddziaływanego oczyszczalni od granic dzielki, max. zasięg oddziaływania oczyszczalni nie może przekroczyć 100m.
- Sieć rozbudowywać w miarę potrzeb. Kanały grzewiczyne układać w jezdni, przewody tłożne w chodnikach lub terenach zielonych. Dla terenów D 4.4 i E 4.2 wykonać bezstrefowe przepompownie ścieków. W przepompowniach montować bompy nie wymagające krat. Włączenie przewodów tłożnych do kanałów grzewiczych poprzez studnie rozprzene.

5.2.2. Wody opadowe

Celem poprawienia stanu czystości wód powierzchniowych, jakości życia mieszkańców w czasie intensywnych opadów (zalanie ulice) należy wybudować dla miasta sieć kanalizacji deszczowej. Przed przystąpieniem do realizacji należy:

- wykonać szczegółową inventarzację istniejących kanałów deszczowych (sytuacyjno - wysokościową),
- wykonać program sieci kanalizacji deszczowej, całego miasta lub dla poszczególnych ziemni, z maksymalnym wykorzystaniem kanałów deszczowych istniejących, maksymalną likwidacją istniejących wyłotów,
- wody deszczowe przed wprowadzeniem do odbiornika oczyścić ze związków ropopochodnych w max. stopniu technicznie możliwym, np. w separatorze benzynowo - koalescentycznym (ok. 99 % redukcji związków ropopochodnych), tak by stopień zanieczyszczeń nie przekraczał dopuszczalnych wskaźników wg rozporządzenia MOŚZNiL z dnia 5.11.1991 r. - zał. nr 2 oraz dopuszczalnych stężeń zanieczyszczeń wg „Wskazówek metodycznych do oceny stopnia zanieczyszczenia gruntów i wód podziemnych produktami ropopochodnymi” wyd. przez PIOŚ w 1995 r.
- Z oczyszczalni wód deszczowych związki ropopochodne jako olej przepracowany należy wyrzuć do ponownej przeróbki w rafinerii.
- Na odprowadzenie ścieków deszczowych do wód powierzchniowych uzyskać pozwolenie wodnoprawne w trybie. „Prawa wodnego”.

5.5. Gospodarka odpadami

- Należy prowadzić zorganizowany wywóz odpadów stałych na urządzone wysypisko przez służby specjalistyczne.
 - W przypadku wytwarzania odpadów niebezpiecznych wywozić je w miejsce dla nich przeznaczone.
 - Przewidzieć segregację odpadów.
 - Ze względu na silne zanieczyszczenie antropogeniczne wód podziemnych, występujących do głębokości 7,6-8m. w rejonie przyległym do wysypiska w Lucinie, na kierunku spływu wód poskórnych sprowadowane odciętakami z nie uszczelnionego wysypiska należy:
 - wykonac zabezpieczenie wód powierzchniowych, podskórnych i podziemnych przed wpływem składowanych odpadów, przechylić i oczyścić wody opadowe infiltrujące przez odpady,
 - ujmować i ewentualnie zagospodarować gaz wysypiskowy,
 - prowadzić monitoring środowiska w rejonie składowiska.
- Powyższe zadanie wymaga natychmiastowej realizacji.
Biorąc pod uwagę:
- krótki okres eksploatacji wysypiska ok. 6 lat
 - znaczne koszty urządzenia wysypiska
 - lokalizacja wysypiska w części na obszarze o zróżnicowanym stopniu zagrożenia, w części na obszarze o potencjalnym stopniu zagrożenia wód podziemnych użytkowych (wody podziemne nie posiadają warstwy ochronnej),
 - wody podziemne użytkowe dotyczące zasobów nie zostały skazane, o czym świadczy wysoka jakość wody ze studni na terenie wysypiska (woda nadaje się do picia i potrzeb gospodarczych).

Wydaje się uzasadniona likwidacja wysypiska w Lucinie i wypiór odpadów na składowisko urządzone, spełniające wymogi ochrony środowiska np.w gminie Nowa Wieś Lęborska.

5.6. Odwodnienie terenu miasta Leby

Na terenie miasta Leba pozostawia się w stanie nienaruszonym istniejącą sieć urządzeń melioracji wodnych podstawowych. Kanał Chełst, Nowoczeński i Lębiski oraz waly przeciwpowodziowe przy kanale Chełst i J. Lębisko. Przed zainwestowaniem terenu i zakryciem rowów otwartych Wykonac odwodnienie drenazowe. Woda z terenów odwadnianych może być odprowadzona do istniejących rowów melioracyjnych po uzyskaniu uzgodnionej warunków technicznych z ZMiUW.

5.7. Energetyka

Celem prawidłowego zasilania w energię elektryczną miasta Leby proponuje się dwa rozwiązania:

- od GPZ -tu Wicko wybudować drugą linię 15 kV o przekroju min. 120 AL (długość ok. 10 km.) W przypadku budowy linii napowietrznej proponuje się budowę linii w gabarytach 110 kV. Istniejąca rozdzielnia 15 kV pozostanie na dotychczasowym terenie (przy kanale Chełst).
- GPZ 110/15 kV wybudować przy granicy miasta Leby, wykonac linię napowietrzną 110 kV od GPZ w Wicku do projektowanego GPZ dla m. Leby. Wykonac dwa kable 250 V z

5.3. Gazifikacja

Do miasta Leby doprowadzić gaz ziemny wysokometanowy z kierunku Lęborka. Gaz doprowadzić dla potrzeb przygotowania posiłków, ciepłej wody i centralnego ogrzewania.. Na terenie miasta projektuje się gazociągi średniego ciśnienia Ø 80 - Ø225. Gazociągi układac w chodnikach. Na terenie projektuje się gazociągi średniego ciśnienia.. Redukcja gazu ze średniego ciśnienia na niskie odbywać się będzie u odbiorcy. Gazociągi układac w chodnikach lub pasach zieleni, zachowując normatywne odległości od innego uzbrojenia.

5.4. Gospodarka cieplna

Wszystkie nowe obiekty winne być ogrzewane wyłącznie o paliwo tzw. ekologiczne. Po zgazyfikowaniu miejscowości wszyskie istniejące kotłownie węglowe zamienić na gazowe.

mówów A1, 240 od projektowanego GPZ w Lebie do istniejącej rozdzielni 15 kV przy ul. Kościuszki, która może być sprowadzona na odcinku od Nowocinieckiej do 10 Marca do roli ciągu pieszego.

rozrysowania 15/0,4 kV oraz stabilowanie istniejących linii napowietrznych 15 kV nr 314,341,312 i 357 aby nie kolidowały z projektowaną zabudową, jest to również niezbędne względów krajobrazowych.

6.0. Komunikacja

6.1. Układ funkcjonalny dróg.

6.1.1. Wytyczne modernizacji układu.

Przy projektowaniu modernizacji układu ulicznego Leby należy przyjąć następujące zasady:

- relokację przystanku końcowego trakcji kolejowej PKP w miejscu umożliwiające rozwijanie skrzyniowania dróg KZ 35 i KZ 30 w jednym poziomie bez konieczności budowania wiaduktu drogowego. Wariant proponowany jest tanszy i możliwy ruchowo z uwagi na geologię i ukształtowanie tamtejszego terenu.
- przebudowę drogi Wicko – Leba z wyodrębnieniem poboczny umożliwiających awaryjne zatrzymywanie się, ruch pieszy i rowerowy odseparowany od ruchu kołowego oraz z likwidacją zagrożenia bezpieczeństwa ruchu przez drzewa przydrożne rosnące na koronie dróg.
- utwardzenie drogi publicznej z Nowociną na odcinku do Szczecinu w celu zapewnienia alternatywnego dojazdu do Leby w przypadku awarii i zatoru na drodze Wicko – Leba. Przy modernizacji tejże drogi należy uwzględnić sąsiedztwo w pasie drogowym ścieżki rowerowej międzynarodowej „Hanseatyckiej”.
- ulice zbiornic nowoprojektowane KZ 30 na terenach niezabudowanych i zarezerwowanych w planie zagospodarowania Leby mogą w pełni spełniać wymogi „wytycznych projektowania ulic” w przeciwieństwie do istniejących ulic poddawanych modernizacji, szczególnie o obszarze „starej Leby” (np. 11 Listopada, Powstańców Warszawy, Kościuszki).
- preferencje dla nawierzchni bitumicznych lepiej tłumiących hałas i drgania niż brukowe wszelkiego rodzaju.
- konieczność odwodnienia sieci ulicznej z wód opadowych
- nasadzenia drzew przydrożnych w takiej odległości od krawężnika, która przy uwzględnieniu przyrostu pnia zapewni minimalna skrajnie poziomą i pionową. Obecne nasadzenia drzewek spowodują po kilkunastu latach wysadzanie krawężnika przez system korzeniowy, deformacje chodników dla pieszych oraz opływe i fizyczne i fizyczne zawężenie przekroju poprzecznego jezdni.

6.1.2. Projektowany układ uliczny.

Zakłada się zakończenie trakcji kolejowej PKP przy granicy z gruntami wsi Nowocin przed lokalizowaniem w rejonie obecnego cmentarza nowego dworca zelektryfikowanej trakcji PKP, dla tzw. autobusu na szynach co pozwoli:

- dzielnica sanatoryjna = 15 rejonów
- dzielnica pensjonatowa = 14 rejonów
- centrum = 3 rejonów
- dzielnica turystyczna – wczasowa = 5 rejonów

- uzyskać system = ruszt – ulic zbiorecznych rozprowadzających ruch w Lebie z ominięciem ul. Kościuszki, która może być sprowadzona na odcinek od Nowocinieckiej do 10 Marca do roli ciągu pieszego.
- zrezygnować z budowy wiaduktu nad torami kolejowymi PKP w ciągu nowej trasy prowadzącej w kierunku ulicy Nadmorskiej i ulicy Nowocinieckiej – co znacznie obniży koszty i termin realizacji tejże trasy.
- poprowadzić drogę po dawnym nasypie kolejowym w kierunku skrzyżowania ul. Dworcowej z Sienkiewicza i 11 Listopada, co ułatwi dojazd do centrum Leby i zachodniej części miasta położonej za rzeką, Rąbką, Słowińskiego Parku Narodowego itd.
- odzyskać teren obecnego dworca i peronów, które położone pomiędzy ulicami Wspólną i Dworcową i przeznaczyć je pod usługi ogólnomiejskie, na przykład budynek starego dworca po adaptacji może być wykorzystany jako siedziba władz miejskich.

Układ uliczny podstawowy będzie wówczas tworzyć:

- droga wojewódzka Lębork – Leba wraz z skrzyżowaniem rozządowym ruchu samochodowego pomiędzy poszczególnie częścią miasta Leby; droga wojewódzka wymaga modernizacji przy założeniu min. 35 m szerokości w liniach rozgraniczających i jezdnii 10,50 m
 - drogi (ulice zbioreczne) : nowoprojektowane I, II, III oraz istniejące Nowociniecka , 11 Listopada - 10 Marca, Turystyczna.
 - układ ten uzupełniać będą ulice lokalne (Nadmorska, Tysiąclecia, Dworcowa, Wybickiego, droga do oczyszczalni, Brzozowa, Jachtowa, Wojska Polskiego oraz dojazdowe do osiedli i zabudowy jednorodzinnej.
- W ten sposób parametry techniczne ulic zostaną dostosowane do ich funkcji obsługi komunikacyjnej.

6.2. Parkowanie.

- Bilans miejsc parkingowych – dla samochodów osobowych – sporządzono przy założeniu:
 - stali mieszkańców Leby (4600 osób) parkują na własnych posesjach lub na ulicach wzduz krawężnika
 - użytkownicy ośrodków wczasowo – sanatoryjnych oraz campingów (12000 + 4000 osób)
 - garażują na terenie tychże obiektów
 - nowe pensjonaty będą realizowane pod warunkiem zabezpieczenia miejsc parkingowych dla gości na terenie posesji. Ilość tych potencjalnych użytkowników oszacowano na 2000 osób.
- Łączna ilość osób w sezonie letnim wyniesie w roku 2010 – 29000 z tego 20400 przyjezdnych. Zapotrzebowanie miejsc postoju wyliczono więc z różnicą w/w liczb dla 6400 osób przy jednodniu, że około 70% z nich przyjedzie samochodem o napędzie średnio 3 osoby

$6400 \times 0,7 \times 0,3 = 1493$ miejsc parkingowych

W studium wyznaczono 41 rejonów lokalizacji parkingów o średniej pojemności 30 samochodów osobowych. Maksymalna ilość parkujących w granicach jednej lokalizacji nie może przekroczyć 50 pojazdów :

- dzielnica sanatoryjna = 15 rejonów
- dzielnica pensjonatowa = 14 rejonów
- centrum = 3 rejonów
- dzielnica turystyczna – wczasowa = 5 rejonów

STUDIUM - Leba miastem atrakcyjnym przez cały rok, rozwijającym się w sposób równoważny i założonym swój tradycyjny nadmorski, turystyczny i rodzinny charakter.

port = 4 rejonów
41 x 30 samochodów = 1230

Laczna ilość stanowisk parkingowych w wyznaczonych rejonach wynosi 1230.
Uwzględniając istniejące rezerwy parkowania przyulicznego powinno zaspakoić potrzeby parkowania łącznie z uczestnikami wjazdów weekendowych mieszkańców Leborka i okolic Leby.

6.3. Szlaki turystyczki pieszej i rowerowej.

6.3.1. Szlaki turystyczki pieszej

Przez miasto Leba przebiegają cztery szlaki turystyczki pieszej które należy oznakować w czytelny sposób :

Szlak Północny (czarny) – Leba – Rowy – Ustka – Jarosławiec (86 km.).

Trasa biegnie swój początek przy dworcu kolejowym w Lebie. Szlak czarny prowadzi ul. Dworcowa na północ, Sienkiewicza w stronę mostu, ulicą Turystyczną do skrzyżowania, droga na Rąbkę i dalej w stronę wydm.

Należy oznakować nowe odciągnięcie tego szlaku wzdłuż ulic 11 Listopada, Kościuszki, Wysokiej, Bulwarowej, Armii Wielkiej, Armii Radzieckiej, i dalej przedłużeniem ulicy Nadmorskiej do rezerwatu przyrody „Mierzeja Sarbska”

Szlak Stara Leba (zielony, 18km) –brzeg morza – Łacka Góra – Rąbka – Stara Leba.

Szak biegnie swój początek przy dworcu kolejowym w Lebie i biegnie równocześnie z w/w trasą biegnącą aż do skrzyżowania z drogą na Rąbkę. Tu szlaki rozdzielają się, szlak szlakiem czerwonym aż do skrzyżowania z drogą na Rąbkę. Tu szlaki rozdzielają się, szlak zielony prowadzi dalej ul. Turystyczną i po ok. 400m.. skręca w prawo (w stronę plaży) wzdłuż platu ośrodka PTTK. Idąc ok. 1500m. wzdłuż ogrodzenia ośrodka dochodzimy do pozostałości dawnego kościoła św. Mikołaja. Wracamy na szlak i kierujemy się na plaże. Idąc plażą po ok. 8 km. spotykamy szlak czerwony. Następnie przechodzimy przez teren wydm ruchomych, wchodzimy na Łacką Góre i wracamy do miasta Leba równocześnie ze szlakiem czerwonym.

Szlak południowy (żółty) – Gardna Wielka – Smoldzino – Kluki – Izbica – Gać – Żarnowska Leba (32 km.).

Szak prowadzi po Słowińskim Parku Narodowym. Od Żarnowskiej drogi asfaltowej dochodzą do drogi Leba – Lebork, następnie prowadzi ul. Kościuszki, Powstańców Warszawy. Szlak kończy się przy dworcu w Lebie.

Szlak Krajobrazów Młodoglażalnych (zielony) Miastko – Leba (162 km.)
Szlak zielony wchodzi do Leby od strony Nowocina. Na skrzyżowaniu ul. Nowocieńskiej spotyka się ze szlakiem żółtym i dalej równocześnie ze szlakiem żółtym kieruje się do dworca PKP.

6.3.2. Szlaki turystyczki rowerowej.

Należy urządzić i oznakować międzynarodową nadmorską trasę rowerową tzw. „Hanzeatycką” od stutony Nowocina przez miasto i po granicy Parku Narodowego do wsi

„Żarnowska oznaczoną na planach polityki przestrzennej”.
Ważne dla ruchu lokalnego – w powiązaniu z w/w – powinny być wyznaczone ścieżki zapewniające segregację ruchu kołowego i rowerowego wzduż zmodyfikowanej drogi krajowej Lebork – Leba oznaczonej symbolom KG 35 oraz nowo projektowanej KZ – 30 okalającej miasto.
Pozadane jest także wyznaczenie ścieżek rowerowych na odcinkach:

STRUMIUM - Leba miastem atrakcyjnym przez cały rok, rozwijającym się w sposób równoważny i zachowującym swój tradycyjny nadmorski, turystyczny i rodzinny charakter.

- Od ul. Sienkiewicza przez ul. Turystyczną do Rabki ul. Nadmorską w kierunku ośrodków rekreacyjnych wodnej nad jeziorem Strabsko do rezerwatu przyrody.